

У Нацыянальнай бібліятэцы працуе выстаўка «Шрыфт: *litera in primo*», прымеркаваная да 75-гадовага юбілею Беларускай дзяржаўнай акадэміі мастацтваў

Дацэнт, член Беларускага саюза мастакоў, дэкан факультэта дызайну дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва БДАМ Усевалад Свентахоўскі раскажаў, што працоўка шрыфтоў вялася сіламі студэнтаў дзвюх кафедраў не адзін год. Вынікі маштабнага праекта па аблічбаванні і рэканструкцыі шрыфтоў выданняў, якія выходзілі сто гадоў таму і якія захоўваюцца ў фондах Нацыянальнай бібліятэкі, прадстаўлены ў экспазіцыі.

Першыя ўстаўныя рукапісы XI — XIII стагоддзяў мелі свае асаблівасці. Потым сфарміраваўся беларускі скорапіс, які адрозніваўся ад таго, што мелі суседзі з

Захаду ці з Усходу. На аснове даўняй рукапіснай традыцыі ствараліся ўжо шрыфты для кнігі друкаванай. Францыск Скарына здзейсніў сапраўдную шрыфтавую рэвалюцыю: яго шрыфт быў лёгкачытэльны ў параўнанні з уставам ці скорапісам, якія існавалі перад тым.

Для Беларусі было вызначальным і XX стагоддзе. Адбывалася фарміраванне сучаснай беларускай мовы, яе нармалізацыя, ствараліся падручнікі, вялася работа над іх графічным аздабленнем. Асаблівай увагі заслугоўвае яўрэйская шрыфтавая культура — у 20-я гады творцы шмат эксперыментавалі, стваралі для газет, часопісаў і кніг авангардныя, вельмі яскравыя шрыфты.

Сучасная Беларусь мае ўнікальную школу шрыфту, у якой майстры графічнага мастацтва абапіраюцца на даўнія традыцыі, і, безумоўна ж, на выданні Францыска Скарыны.

Алена **Дзядзюля**

